

[Finansministeren.]

komst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat). Til forslaget knytter sig et forslag til lov om kommunal indkomstskat, som fremsættes af indenrigsministeren.

Lovforslaget angår navnlig reglerne om indkomstskattens beregning og dens opkrævning. Hensigten er at indføre den såkaldte kildeskat, d. v. s. at skatten beregnes på grundlag af den løbende indkomst og så vidt muligt tilbageholdes i denne.

Efter de gældende regler beregnes indkomstskatten og formueskatten for et skatteår ad gangen. Skatteåret løber fra 1. april til næste års 31. marts. Indkomstskatten for et givet skatteår beregnes på grundlag af indkomsten i indkomståret, der normalt er det foregående kalenderår. Skatten betales over en periode, der nogenlunde falder sammen med skatteåret. Kommunernes opkrævningsterminer er noget forskellige, men stort set kan man sige, at man betaler skat af den indkomst, man havde for 1½ år siden. Dette kan medføre en række uheldige forhold, som bortfalder ved overgang til kildeskattesystemet, der herudover har en række andre fordele.

Lovforslaget går i første række ud på at knytte skattebetalingen til indkomstens indtjening, således at skatten betales samtidig med, at indtægten indgår. Derved opnår man bl. a., at indkomstskatten kommer til at svare til den aktuelle skatteevne. Dette har især stor betydning, hvor en skatteydere indtægt går ned f. eks. på grund af sygdom eller arbejdsløshed. Efter det gældende system vil skatteyderen i sådanne situationer ofte have svært ved at udrede de skatter, der er pålignet af den højere indtægt, som han før havde. Når skatten hele tiden afpasses til den løbende indtægt, vil man undgå de vanskeligheder, som dette forhold medfører. Der vil ikke være nær så mange tilfælde som hidtil, hvor skatteyderen må søge lempelse af skatten, og man får ikke brug for de nuværende særregler for de tilfælde, hvor indtægten typisk går ned, f. eks. om nedsettelse af indkomstansættelsen for efterlevende ægtefæller og om skattelempelse ved overgang til pension. Endvidere vil ordningen medføre, at skatterne i langt færre tilfælde end nu må inddrives ved

lønindeholdelse eller udpantning. Det forhold, at skatten indeholdes i den løbende indtægt, har også betydning, hvor f. eks. en gift kvinde har påtaget sig arbejde uden for hjemmet. Under det gældende system kan det være svært at høre op med arbejdet, fordi der så ikke er nogen indtægt til at betale den højere skat med. Det gør sig således gældende, når en hustru ved barnefødsel ønsker varigt eller forbigående alene at bruge sin tid i hjemmet. Men også hvor en mand ønsker at påtage sig et ekstrajob, kan den skattestigning, som indtræffer langt senere, volde ubehageligheder, fordi vel kun de færreste lægger til side til skattebetalingen. Under kildeskatning vil skattebetalingen automatisk falde bort, når arbejdet ophører, således at man står friere i sit valg, både når man kan påtage sig et ekstraarbejde, og når man ønsker at holde op dermed. De nævnte virkninger af det nye system tillægger jeg meget stor betydning. De indebærer store fordele både for borgerne og administrationen, og jeg tror, at de sammen med den foreslåede indførelse af særbeskatning af selvstændige hustruindtægter bl. a. vil have betydning for tilgang af kvindelig arbejdskraft på arbejdsmarkedet.

Optrækningen af skatterne på grundlag af den løbende indtægt har desuden den virkning, at den ændrede beskatning som følge af ændrede indtægter sætter ind straks, ikke omkring 1½ år senere. Derved bliver indkomstbeskatningen langt bedre egnet til at modvirke uheldige følger af skiftende konjunkturer.

Under nedgangskonjunkturer går skattebetalingen straks ned, og der ligger heri et forhold, der i sig selv begrænser nedgangen noget. Mere aktuel er vel den modsatte situation, nemlig at der er en tendens til en stærkere stigning i indkomsterne end i produktionen. I så fald vil skat af den løbende indkomst automatisk medføre, at toppen straks skæres af efterspørgselspresset, og at behovet for andre indgreb tilsvarende mindskes. I denne henseende virker kildeskatten på samme måde som en almindelig omsætningsafgift, f. eks. den foreslåede merværdi-afgift. Kildeskattesystemet svarer derfor til kravet om, at beskatningen på rationel måde kan indgå i konjunkturpolitikken.

De nye regler skal gælde for personer og